

Sommaren doftade lite annorlunda i år.

De vålnader som beslöjat våra tankar med minnet av vinter
hade skingrats och vänt åter till sina gravar.
De hade släppt sitt grepp om livet och gett det en möjlighet att andas.

I morgondiset syntes spåren av de drömmar vi följt genom mörkret spira
och i förlösande krevader av förtröstan
blomma ut till skräckinjagande löften
som viskade tyst sina lockrop ut över tvivlets svarta ocean.

Bakom oss bleknade stjärnor bort över brinnande stränder
och framför oss lyste morgonstjärnan upp en väg.

Sommaren doftade lite annorlunda i år.

Den bar fram lukten av brandrök från den tid som varit
och de skrämmande dunsterna av framtidens löften och hopp.